

Una visió distorsionada de la segona activitat: Tractant els funcionaris en segona activitat com a treballadors de segona classe

El passat 26 de juny vam assistir a una sessió ordinària de la **Comissió Permanent de Segona Activitat (COPSA) de mossos d'esquadra**.

Com a dades rellevants, es va comunicar que del total de 17730 membres del cos hi ha 364 persones amb discapacitat que ocupen places de tècnics de suport no policial (2% del total) i 482 persones en segona activitat (2,7% del total). Actualment, hi ha 26 expedients de llocs de segona activitat en tràmit.

És important destacar que **més del 95% de persones al cos es troben en primera activitat i totalment operatius**. Aquesta és una dada molt positiva tenint en compte la penositat i perillositat que comporta treballar com a policia.

Fins a la data actual, només hi ha un tècnic de suport no policial treballant abans de la modificació del decret de segona activitat, el qual ha optat voluntàriament per passar a segona activitat dins del termini establert d'un any des de l'entrada en vigor.

Des de l'entrada en vigor de la modificació del decret, tres persones amb discapacitat han passat a segona activitat amb una incapacitat permanent total. Totes les persones amb data de resolució de l'INSS igual o posterior a la data de l'entrada en vigor de la modificació del decret de segona activitat rebran una plaça en segona activitat.

Un sindicat va insistir en la possibilitat de mantenir les places de tècnics de suport no policial desocupades en cas de jubilació d'un funcionari, per permetre que altres tècnics que ho necessitin, com per exemple per raons de proximitat al domicili, puguin ocupar-les. L'administració es va mostrar en desacord amb aquesta petició, afirmant que **si els tècnics de suport no policial volen mobilitat, han de passar a segona activitat, ja que sinó no tindran aquesta possibilitat**.

Hi ha 785 persones amb edats compreses entre 56 i 65 anys que no es troben en segona activitat, de les quals 1.084 persones podrien estar en aquesta situació. Els sindicats van demanar aprofundir en aquesta dada i especificar els llocs ocupats per aquestes persones i les seves categories. L'administració va assenyalar que aquesta dada es veurà influïda pel fet que hi ha comandaments que no troben profitable jubilar-se anticipadament i continuen treballant més enllà dels 60 anys, alguns d'ells en segona activitat.

Els sindicats van insistir en la necessitat d'actualitzar el **catàleg de llocs de segona activitat**. L'administració va justificar el retard amb base a l'afectació del **nou decret de reestructuració** quant al catàleg de llocs de segona activitat.

Es van demanar les conclusions del grup de treball format per comandaments en relació amb l'elaboració d'una **ordre sobre les funcions de segona activitat**. Recordeu que l'administració va informar que s'ha creat un grup de 20 persones destinades per tot el territori per tal de treballar-ho a fons. Aquestes conclusions encara s'estan treballant i inclouran la **formació dels comandaments del cos** sobre la gestió de la segona activitat, sobre la qual es va interpel·lar a la comissió.

L'administració contra la carrera professional dels mossos en segona activitat: Una postura incomprensible

Es va proposar que les persones en segona activitat puguin participar en els **processos de promoció i provisió** perquè puguin continuar desenvolupant la seva **carrera professional**. L'Administració es mostra contrària a aquesta possibilitat afirmant que **has d'estar en "servei actiu"** perquè tingui sentit.

L'administració va argumentar que no té sentit promocionar-se als 57 anys si hi ha jubilació anticipada als 60 anys, ja que **la segona activitat per edat és considerada una "sortida del sistema"**.

L'administració tracta els funcionaris en segona activitat com a treballadors de segona classe

En un moment determinat, l'administració va criticar durament un article recent de la premsa, interrogant si la informació d'aquest article ha estat instigada per algun sindicat.

Es tracta d'un article d'**elMón** al qual hem fet referència en un anterior post que parla sobre deficiències en la gestió de recursos humans dels Mossos d'Esquadra i fa una crítica contundent a la falta de personal i a la sobrecàrrega de treball a les sales de comandament, especialment en les àrees de Barcelona i Reus durant l'estiu.

La presidenta de la comissió va afirmar que el discurs del periodista que equipara la situació de segona activitat amb la de "prejubilat" és un missatge "pervers i perillós". Vol dir que estan sense treballar? Segons la presidenta de la comissió, la interpretació de la situació de segona activitat no és correcta per part del periodista.

Segons la presidenta de la comissió, és un article que no s'entén, no té veracitat i el que diu mai s'ha tractat a la comissió.

Resulta sorprenent aquesta postura defensiva de l'administració, especialment en relació a igualar els conceptes de "segona activitat" i "prejubilat". És molt sorprenent, sobretot després de llençar afirmacions a la comissió com que en segona activitat **no pots tenir carrera professional perquè "has d'estar en servei actiu" o que la segona activitat per edat és com una "sortida del sistema"**.

Aquestes declaracions aberrants són dignes de menció, perquè potser el concepte “prejubilat” que utilitza el periodista no és adient, però el que és increïble és que l'administració consideri que els funcionaris en segona activitat no han de tenir dret a tenir carrera professional perquè “no estan en actiu” o “estan fora del sistema”.

També és inacceptable que les **persones amb discapacitat** que ocupen llocs de tècnic de suport no policial siguin tractades, en la pràctica, com a **treballadors de segona categoria** amb menys drets que la resta, per exemple, sense dret a mobilitat.

Possiblement, aquest és un missatge molt més “pervers i perillós” que el del periodista de **elMón**, en Quico Sallés.

L'administració vol fer decaure la proposta d'un concurs general per a la segona activitat

D'altra banda, es va parlar de la previsió d'un concurs general per a la segona activitat, però no està clar com fer-ho i si realment és convenient davant les complicacions que poden sorgir. Hi ha molts interrogants i dubtes sobre com fer-ho, i l'administració argumenta que, fins i tot, pot ser perjudicial per a la gran majoria que es troba en aquesta situació i que es troba on vol estar. Per tant, l'administració va demanar fer decaure la proposta d'aquest concurs, argumentant que hi ha altres mecanismes per garantir les places.

L'administració defensa els interessos de l'asseguradora en detriment dels funcionaris: Una clàusula injusta i inadmissible

I per acabar, cal destacar una altra qüestió. Es va demanar per part d'un sindicat un aclariment sobre la pòlissa d'assegurances quan es reconeix una incapacitat permanent total. La pòlissa hauria d'abonar-se en el moment de la notificació de la resolució d'incapacitat permanent per part de l'INSS, és a dir, en el moment en què es fa efectiva. No obstant això, el que succeeix és tot el contrari.

L'asseguradora, Segur Caixa, amb la qual sempre hi ha hagut molts problemes, opta per no abonar la indemnització corresponent perquè espera a la primera revisió de grau. Aquesta revisió pot trigar 1 o 2 anys, i en ocasions ni tan sols es produeix. Hi ha casos en què el funcionari no ha rebut cap pagament.

Segur Caixa s'acull a una clàusula que es contempla al Plec de prescripcions tècniques que regeix la contractació d'assegurances de mort o invalidesa per accidents personals:

“l'asseguradora abonarà la prestació en base a la resolució d'invalidesa dictaminada per l'organisme oficial competent, llevat que aquella contingui una data concreta de revisió, en el qual cas quedarà a criteri de l'assegurador el pagament.”

Totes les resolucions d'incapacitat permanent de l'INSS es poden revisar fins a l'edat de jubilació. Això vol dir que sempre dependrà del criteri de l'asseguradora el pagament. Això és totalment inadmissible.

A més, l'asseguradora es basa en l'article 48.2 de l'Estatut dels Treballadors, que fa referència a la suspensió del contracte, però aquest article no s'aplica als funcionaris. Els funcionaris no tenen contracte i no se'ls pot aplicar l'Estatut dels Treballadors. Aquesta és una qüestió absolutament bàsica i indubtable.

Per tant, com és possible que la Generalitat de Catalunya permeti aquestes clàusules en perjudici dels seus funcionaris?

Les explicacions de l'administració van ser escasses i decebedores. Al nivell de "no hi ha asseguradores que vulguin cobrir incapacitats permanents".

Vam assenyalar que la pòlissa d'assegurances d'accidents personals s'ha modificat sense passar pel Consell de la policia. No tenim constància del contrari.

En el cas dels Bombers, sabem que s'ha negociat, i la diferència en cobertura amb els Mossos d'Esquadra és aclaparadora.

Incapacitat Permanent per accident laboral

Mossos d'esquadra: 113.591 euros

Bombers de la Generalitat: uns 150.000 euros

Quan es va exposar aquesta dada, l'administració, a més de dir que no era apropiat parlar d'aquest tema en aquesta comissió, va oferir justificacions poc convinents sobre aquesta gran diferència en la cobertura de la pòlissa.

Quan es va llençar aquesta dada, l'administració, a part de dir que no tocava parlar d'aquest tema en aquesta comissió, va llençar justificacions gens convincents sobre aquesta gran diferència en la cobertura de la pòlissa.

Sembla una dada impactant, però curiosament ningú va entrar a comentar-la.

En conclusió, les discussions a la comissió van revelar divergències importants entre l'administració i els representants sindicals sobre diversos temes relatius a les funcions de segona activitat i les condicions laborals dels funcionaris. Les postures defensives i les explicacions insatisfactòries de l'administració generen preocupació sobre la manca de reconeixement i protecció dels drets dels treballadors.

Continuem treballant. Gràcies pel vostre suport.